

Estoński model obrony narodowej - tezy estońskiego analityka

Zapraszamy do zapoznania się z głównymi tezami opracowania analityka estońskiego Międzynarodowego Centrum Studiów Obronnych Martina Hurta pt. "Lekcje z Krymu. Czy estoński model obrony narodowej jest adekwatny do potrzeb?".

***

"Lekcje z Krymu. Czy estoński model obrony narodowej jest adekwatny do potrzeb?"

(Główne tezy)

- › Działania sił rosyjskich na Krymie stanowią nowy rodzaj operacji zbrojnej, charakteryzującej się: 1) krótkim czasem przygotowawczym, 2) wykorzystaniem ćwiczeń wojskowych jako pretekstu do zgromadzenia sił w danym regionie oraz 3) opanowaniem kluczowych elementów infrastruktury zaatakowanego państwa przez stosunkowo nieliczne siły specjalne. (W ciągu 20 godzin od wydania decyzji o rozpoczęciu ćwiczeń na Morzu Czarnym, Rosja, za pomocą sił specjalnych liczących ok. 150 żołnierzy, zajęła 3 strategiczne obiekty w regionie.)
- › Ważnym czynnikiem sukcesu Rosji był chaos organizacyjny, niezdecydowanie nowych władz Ukrainy oraz brak szans na odpowiedź militarną (lub wsparcia wojskowego dla rządu w Kijowie) ze strony NATO.
- › Siły zbrojne Estonii nie są obecnie przygotowane do odparcia potencjalnej agresji Rosji, jeśli zostanie ona przeprowadzona w analogiczny sposób do operacji krymskiej. Wynika to z przyjętych w latach 90. założeń strategicznych, zgodnie z którymi FR nie będzie przez długi okres czasu zdolna do zewnętrznej projekcji siły, a ewentualne zmiany w otoczeniu strategicznym Estonii będą postępować ewolucyjnie, co pozwoli władzom w Tallinie na odpowiednie dostosowanie założeń obronnych.
- › W latach 90. władze w Tallinie uznały również, że szansą Estonii w konflikcie zbrojnym jest masowość oporu wobec agresora oraz doczekanie przybycia wsparcia ze strony NATO. Głównym zadaniem Sił Obrony (składających się z ok. 5600 żołnierzy) stało się zatem szkolenie rezerwistów oraz żołnierzy poborowych (8-11 miesięcy). Obawy budzą nikłe środki przeznaczane na ćwiczenie żołnierzy zawodowych oraz niedostateczne wykorzystanie współpracy Sił Obrony z organizacjami paramilitarnymi (na czele z Ligą Obrony - Kaitseleit). W świetle dynamiki, z jaką została przeprowadzona operacja na Krymie, wątpliwości budzi także możliwość szybkiej mobilizacji sił opartych na rezerwistach, poborowych, członkach Ligi Obrony, szczególnie w sytuacji gdy „zielone ludziki” lub separatyści przejmą strategiczne punkty obronności (np. mosty, dworce, budynki administracji).
- › Według autora konieczne są zmiany w całym systemie obronnym, w tym przede wszystkim: 1) nadanie priorytetu „jakości” nad „masowością” sił zbrojnych, 2) opracowanie procedur szybkiego reagowania, w tym utrzymywanie wyznaczonych jednostek w stanie stałej gotowości, 3) budowa infrastruktury NATO, która przyśpieszyłaby przybycie wsparcia sojuszniczego, 4) wyznaczenie organizacjom paramilitarnym zadań związanych z ochroną infrastruktury oraz 5) regularne ćwiczenia zdolności obronnych z naciskiem

na mobilność i szybkość reakcji.

[Tweetnij](#)